

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/315/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817200719
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3817200719.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovskej v spore žalobkyne: O.. W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. E. XXX/X, H., zastúpená: Advokátskou kanceláriou AK-KRUPA s.r.o., so sídlom Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, o zaplatenie 1 462,98 eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. apríla 2017, č.k. 12Csp/10/2017-61, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodoval o nároku žalobkyne na zaplatenie sumy predstavujúcej úroky a poplatky zo spotrebiteľského úveru, ktoré žalobkyňa ako dlžníčka zaplatila žalovanému ako veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny, i keď bolo potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle právnej úpravy spotrebiteľského úveru. Žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal k zaplateniu žalovanej istiny s príslušenstvom a k náhrade 100% trov konania žalobkyňi. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný, ako veriteľ poskytol žalobkyňi ako dlžníčke spotrebiteľský úver, pričom v úverovej zmluve neuviedol údaj vyžadovaný príslušnými ustanoveniami § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho bol poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.) a plnenie uhradené žalobkyňou nad poskytnutú istinu predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, k vydaniu ktorého súd prvej inštancie žalovaného zaviazal podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ. Vzhľadom na podanie žaloby dňa 20.01.2017 nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodnú žalovaným vznesenú námietku premlčania, ktorú posúdil podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ. Subjektívnu premlčaciu dobu nepovažoval za uplynutú, pretože o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného sa žalobkyňa dozvedela až od svojho právneho zástupcu pri prevzatí zastúpenia dňa 14.12.2016. Za uplynutú nepovažoval okresný súd ani objektívnu premlčaciu dobu, pretože začala plynúť 18.02.2014, kedy začala žalobkyňa nesporne plniť nad rámec istiny a do podania žaloby 20.01.2017 tak neuplynuli ani tri roky. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmeniť tak, že návrh bude v celom rozsahu zamietnutý. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu s následkom nesprávneho rozhodnutia vo veci a nesprávne právne posúdenie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 378 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

5. Rovnako, ako súd prvej inštancie, sa aj odvolací súd v prvom rade zaoberal otázkou správneho právneho posúdenia otázky premlčania a zistil, že túto otázku súd prvej inštancie neposúdil správne, v dôsledku čoho vo veci nesprávne rozhodol.

6. Krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom takto: Dňa 22.08.2012 uzavrela žalobkyňa ako dlžník so žalovaným ako veriteľom zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver, ktorého istinu žalobkyňa splatila do 18.02.2014 a od tohto dňa platila žalobkyňa žalovanému zmluvné plnenia nad rámec poskytnutej istiny. Žaloba bola podaná 20.01.2017.

7. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

8. Pre posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je významná skutočná vedomosť oprávneného a nie len možnosť vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z uvedeného, je však skutočnú vedomosť žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia potrebné vidieť v inom okamžiku ako v oboznámení sa so skutočnosťou, že úverová zmluva nie je v súlade s právom, v dôsledku čoho je bezúročná a bez poplatkov, s ktorou skutočnosťou mala byť žalobkyňa oboznámená zo strany svojho právneho zástupcu až dňa 14.12.2016, kedy došlo k prevzatíu zastúpenia.

9. Pre uplatnený nárok založený na bezdôvodnom plnení nad rámec poskytnutej istiny úveru, sú podstatné tri zložky, o ktorých musela žalobkyňa vedieť, aby na jej strane mohlo byť usudzované na vedomosť o bezdôvodnom obohatení:

1. Vedomosť o tom, že v dôsledku neuvedenia náležitostí podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, teda vedomosť o obsahu práva.

2. Vedomosť o obsahu zmluvy, teda že zmluva niektoré údaje podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. neobsahuje.

3. Vedomosť o tom, že zo strany žalobkyne došlo pri splácaní úveru k plneniu nad rámec poskytnutej istiny.

Ad 1. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou „Neznalosť práva neospravedlňuje.“ Znalosť práva sa u jeho adresátov nevyvratiteľne predpokladá a inak tomu nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalosti, ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Za okamžik vzniku skutočnej vedomosti o obsahu práva je potrebné považovať deň účinnosti právneho predpisu. Pre uvedenú zložku vedomia oprávneného o bezdôvodnom obohatení platí, že aj pri posudzovaní skutočnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení v zmysle § 107 ods. 1 OZ je potrebné vychádzať z normatívnych konštrukcií právnych domnienok a nimi predpokladaný stav je potrebné považovať za daný aj z hľadiska skutočnej vedomosti oprávneného. V prípade právnej domnienky, akou je znalosť práva dokonca nevyvratiteľne.

Ad 2. Vedomosť o tom, že zmluva neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je potrebné na strane žalobkyne viazať k okamžiku podpisu zmluvy. Podpis predstavuje prejav súhlasu s písomným právnym úkonom. Ako prejav súhlasu teda logicky zahŕňa aj prejav znalosti obsahu.

Ad 3. Pre posúdenie okamžiku vzniku vedomosti žalobkyne o tom, že žalovanému uhrádza platby nad rámec poskytnutej istiny je významné, kedy žalobkyňa preukázateľne získala informácie, na základe ktorých si mohla urobiť dostatočný úsudok o tom, že jej platby titulom predmetnej úverovej zmluvy presiahli v úhrne výšku istiny úveru poskytnutej zo strany žalovaného. Tým, že splátky úveru uhrádza sám dlžník v jemu známej výške, je možné úsudok o okamžiku zaplatenia sumy zodpovedajúcej istine urobiť na základe jednoduchého matematického výpočtu. Preto sa dlžník musí dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamžikom, kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú

istinu prvýkrát preplatí. V danom prípade začiatok platieb nad rámec poskytnutej istiny od 18.02.2014 prezentovala žalobkyňa priamo ako tvrdenie žaloby.

10. Vzhľadom na uvedené nebol správny záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného dozvedela až pri návšteve právneho zástupcu. Vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcie zakotvenej v právnej úprave spotrebiteľských úverov, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Rovnaký právny záver prijal odvolací súd už v rozhodnutí sp. zn. 17Co/372/2015 zo dňa 27.04.2016.

11. Vychádzajúc v posudzovanom prípade zo skutočnosti, že žalobkyňa do 18.02.2014 splatila istinu poskytnutého úveru a od tohto dátumu plnila nad rámec istiny, je zrejmé, že dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa ust. § 107 ods. 1 OZ ku dňu podania návrhu 20.01.2017 uplynula.

12. Vzhľadom na to, že uplynutie subjektívnej premlčacej doby je samo osebe dostatočným dôvodom, pre ktorý nebolo možné žalobe vyhovieť, nezaoberal sa odvolací súd danosťou ďalších odvolacích dôvodov a napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Z dôvodu plného úspechu žalovaného v prvoinštančnom i v odvolacom konaní, mu patrí voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).